bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Suplime tul de sportivitate al conducatorilor

Mai stărue încă în actualitate, consternanta victorie recoltată — Duminecă după amiază — de Venus asupra timişorenilor ripensişti. Este încă viu acel 9—2 la care s'a fixat tabela de afişaj, în urma unei întâlniri care opunea două echipe pe cari nu le desparte — în niciun caz — o diferenţă statornică de 7 puncte.

Se mai fac discuţii. Se găsesc explicaţii. Se mai încearcă scuze. Şi mai exultă, fireşte suporterii «negri», entuziasmaţi de scorul acesta magnific. Căci nu oricând şi oricare echipă, poate să sufoce pe ripensişti cu un rezultat de proporţiile aceluia atins Duminecă după amiază, de echipa d-lui avocat Eladescu.

Nu vom relua, aicea, discuţia tehnică a ultimei întâlniri dintre Venus şi Ripensia.

Opinia autorizată şi întotdeauna obiectivă a redactorului nostru de football, a lămurit, eri chestiunea. Ceilalţi confraţi au subscris, deasemeni, comentarii pe cari le-au socotit îndrituite.

Dosarul tehnic al matchului Ripensia—Venus, de Duminecă, este deci închis. Apel nu există.

Dar nu vom stărui nici asupra comentariilor cari prelungesc victoria de Duminecă a «negrilor». Ne-au parvenit, fireşte, comentarii savuroase de suporteri înfierbântaţi. Discuţiile cafenelelor şi mahalalelor sportive au un vestmânt de humor pe care niciun umorist de profesie nu-l poate atinge.

Câteva mostre ar fi de un efect irezistibil.

In coloana aceasta de reveniri, ne preocupă — însă — altceva: Pilduitorul calm cu care — spre deosebire de mulţimea entuziastă şi guralivă — privesc conducătorii grupărilor Venus şi Ripensia, rezultatul de Duminecă. Linişten bravă şi sportivă ce domină comentariile cari angajează oficial cele două grupări.

Recitiţi declaraţiile celor doi conducători efectivi ai Venusului şi ai Ripensiei.

Nu veţi găsi nici sforăeli de vanitate victorioasă, nici miorlăeli de scuze pentru o înfrângere discutată.

D. avocat Eladescu a declarat simplu: «Sunt mulţumit. Ne-am revanşat prin acest rezultat, de acel 7:2 cu care ne-a învins Ripensia acum doi ani».

Atât.

D. Cornel Lazăr a găsit acelaş itinerariu sobru de explicaţie moderată: «Nu suntem la prima înfrângere de acest calibru. Nu suntem, prin urmare, deprimaţi. Ştiam că echipa are anumite lipsuri. Trebuia să le constatăm într'un match greu pentru a le retuşa».

Simplu, fără înflorituri inutile de stil, fără bravade şi fără scuze.

După admirabilul spectacol de sport oferit Duminecă de cele două echipe fruntaşe ale footballului românesc, declaraţiile ponderate ale conducătorilor, constituesc un supliment pilduitor de sportivitate şi moderaţiune.

Performanţa aceasta se impunea de asemeni subliniată.

George Fulga

Paulino este în Franţa

Paulino Uzcudum celebrul boxeur spaniol se află în Franţa. Departe de luptele sângeroase cari îi distrug patria, Paulino zâmbeşte obiectivului.

Se ştie că mai marii forurilor federale au proorogat «Ziua Districtului», — zi în care Districtul va organiza în exclusivitate şi cu beneficiul tot... exclusiv.

Ca atare, statul major al d-lui Picu Chiriceanu şi-a trasat un întreg plan de activitate pentru reuşita cât mai deplină a acestei «zile».

Când spunem «reuşită deplină» se înţelege atât succesul moral — din punct de vedere sportiv, — cât şi succesul material — la cassă.

Toţi oficialii, în urma sugestiei d-lui Chiriceanu, au convenit că acestor deziderate le poate corespunde de minune un match internaţional de juniori.

Asta, în principiu. Amănuntele de organizare, urmau să se aranjeze în mai multe consfătuiri

Intr'una din aceste şedinţe, se discuta mult agitata problemă. La un moment dat, d. Lobel, cenzor în comisiunea districtuală, ridică o obiecţie, menită să dărâme tot eşafodajul acestui plan dospit pe'ndelete.

— Domnilor, spuse d. Löbel, eu cred că n'ar fi tocmai nimerit un match de juniori!

Afirmaţia aceasta a căzut în mijlocul asistenţilor ca o petardă. Emoţionat, cineva a îndrăznit:

— In cazul acesta, veniţi cu o propunere...

— Un match inter-capitale, a oferit prompt soluţia, d. Löbel.

— Dar cu cine să jucăm?

— Cu Berlinul. Eu aranjez matchul acesta!

In urma acestei declaraţii, Titel şi-a exprimat bănuiala:

— Mi se pare că d. Löbel are o combinaţie cu... Hitler!

Nu se ştie dacă se va perfecta matchul Bucureşti—Berlin. Dar d. Löbel şi-a luat angajamentul formal de a duce la bun sfârşit aceste tratative, căci — după cum s'a jurat «parole d'honneur» — d-sa face acest match mai mult în interesul Districtului, decât al lui Hitler, pe care nici nu-l cunoaşte personal...

*

De câtva timp, — şi asta e o iniţiativă din cele mai lăudabile — Oficiul Naţional de Turism, sau cum i se spune prescurtat, O. N. T.-ul, publică regulat în ziare «Buletinul Zăpezii».

Acest buletin serveşte sportivilor cari practică sporturile de iarnă, căci le indică atmosfera şi starea zăpezii din toate localităţile de munte.

Intr'unul din aceste buletine, a apărut o eroare tipografică destul de... simpatică. In dreptul oraşului Buşteni, în loc de «zăpadă întărită», a apărut «zăpadă înstărită».

Citind acest buletin, un skieur, care din întâmplare pierduse portofelul la Buşteni, a exclamat cu un zâmbet acru:

— Să ştii că ăsta care a făcut buletinul, a găsit portofelul meu.

Incă o dovadă că munţii noştri... aur poartă...

*

Mult timp, forurile oficiale au fost preocupate de un foarte complicat conflict între două grupări bucureştene. Scriptologia acestui dosar era atât de dubioasă, încât a fost nevoie de luminile unui grafolog.

Dar abia s'a rezolvat această problemă, şi aflăm alta, tot în materie de... caligrafie.

Intr'un oraş de provincie, doi dregători ai unui club, care avea imperioasă nevoie de serviciile jucătorului S..., căutau fel de fel de stratageme pentru captarea acestui jucător în sus numitul club

Toate ofertele, avantagiile, supralicitările, au eşuat în faţa intransigenţei lui S..., care nu înţelegea să schimbe gruparea cu care se acomoda foarte bine.

Disperaţi, cei doi conducători au recurs la ultima soluţie: îl vor semna în fals pe S.. pe foile de legitimare pentru clubul lor.

Fără multă vorbă, cei doi s'au pus pe exerciţii de... plastografie.

Unul din ei a încercat de zeci de ori, însă iscălitura falsă nu aducea nici pe departe cu cea originală.

După alte câteva tentative zadarnice, celălalt conducător s'a enervat:

— Dă-mi voie dragă, şi să vezi dacă nu-ţi fac o iscălitură mai... frumoasă ca a lui!...

A. Nol

Dela lume adunate

SE POATE JUCA FOOTBALL IN CIORAPI?

In cursul matchului Paris-Budapesta doi jucători francezi Rigolet şi Goley, s'au descălţat la un moment dat şi au început să joace în ciorapi.

Faptul, viu comentat, a prilejuit întrebarea: se poate sau nu juca în ciorapi?

Mulţi, printre cari şi arbitrul, au opinat că regulamentul nu interzice acest lucru, mai ales că riscul e pentru cel neîncălţat.

La noi s'ar fi putut pune această chestiune în ziua în care Ströck jucând în formaţia României care a învins Romcomit Bulgaria cu 6:1, şi-a scos ghetele (fiindcă-l strângeau) şi a jucat aproape un sfert de oră în ciorapi.

PROVINCIALISME

Intr'o localitate din Ardeal, două echipe de football îşi dispută întâietatea. Adversarii au arborat echipament de sărbătoare, dând arenei un aspect extrem de colorat.

Numai arbitrul a ţinut să facă notă discordantă: a apărut în negru.

In timpul pauzei, o vacă a unui cetăţean din apropiere, tentată pe semne de gazonul plantat de municipiu pe terenul de joc, îşi făcu apariţia în mijlocul arenei.

Ceeace făcu pe un mucalit să exclame:

— Uitaţi-vă fraţilor! Arbitrul, după atâta alergătură, se odihneşte în patru labe!...

CAMPIONUL MINCINOŞILOR

La New-York a avut loc adunarea generală a grupării mincinoşilor pentru ca să cerceteze diferitele ştiri ale membrilor săi şi să proclame campionul mincinoşilor. Două persoane îşi dispută acest titlu: Eric Hees, locuitor din Kansas Kity şi John Schwartz din Los Angeles. Primul a anunţat o nenorocire care i s'a întâmplat în cursul ultimelor inundaţii cari au provocat atâtea catastrofe în Statele Unite. In momentul în care apele au luat tot ce-au întâlnit în calea lor în oraşul Bigshop, Hees se găsea la ghişeul casieriei unei bănci, pentru a i se plăti un cec. Simunul a fost atât de violent încât... toate literile şi cifrele de pe cec au fost luate, astfel că Hees a rămas în mână cu o simplă foaie de hârtie albă. Această foaie a fost expediată la sediul grupărei spre verificare.

D. Schwartz a povestit tragicul sfârşit al unor turişti prin valea Regilor din Egipt. Turiştii se întorceau din pustiu. Căldura era atât de sufocantă încât turiştii, imediat după ce au ajuns la hotel, au intrat în baie. Căldura corpului lor era atât de mare încât apa din baie a început să fiarbă şi toţi au murit în cele mai groaznice chinuri.

Cine va câştiga concursul?...

„Primul meu gând este să ridic la adevărata lor valoare pe skiorii noştri..."

ne-a declarat d. general adjutant I. Iacobici, preşedintele F.R.S.S.

La Bolnoc, în cadrul acela admirabil de munţi, brazi pudraţi cu zăpadă fină şi în faţa mulţimei aceia voioaase de sportivi şi skiori, d. general I. Iacobici preşedintele federaţiei de ski, a urmărit cu mare atenţie temerarele sărituri executate de specialiştii tuturor cluburilor din Braşov şi regiunea Prahovei.

Din paserela juriului, d-sa a urmărit întreg concursul, aplaudând şi felicitând pe acei cari săreau ireproşabil, îmbărbătând pe acei cari, cu oarecare teamă, întreprindeau sărituri greşite.

In uniforma d-sale de vânător de munte, d. general pare cu 20 de ani mai tânăr.

In paserela juriului am avut ocazia să-i vorbesc preşedintelui F. R. S. S.

Am stat de vorbă cu d. general Iacobici mai bine de oră; singurele întreruperi erau secundele când skiorii îşi luau avântul de pe trambulină şi pe care d. general nu le-ar fi scăpat nici pentru tot aurul de pe pământ.

«URMARESC REORGANIZAREA SKI-ULUI»

— Splendide sărituri domnule general!

— Şi vor fi din ce în ce mai interesante» îmi dă replica preşedintele F. R. S. S.

Inceputul fiind făcut, conversaţia se înnoadă în mod firesc asupra intregei activităţi a acestui sport.

«Urmăresc reorganizarea ski-ului; în întreaga ţară, există foarte multe nuclee de skiori, dar până în prezent nu s'a dat o prea mare atenţie reorganizării şi grupării tuturor acestor nuclee, pe baze federale.

Urmăresc afilierea lor în federaţia noastră şi, prin perseverenţă, cred că voiu reuşi:

Până în prezent mai mult de 70 la sută din aceste cluburi au fost aduse la matcă.

Numai prin reorganizarea lor pe baze federale, putem să începem o activitate pozitivă a sportului skiului.

Şi e păcat de Dumnezeu!

Suntem o ţară unde aproape 6 luni din an avem zăpadă prielnică ski-ului; evident că vom trebui în aceste luni să ne deplasăm şi la altitudini, unde stratul de zăpadă poate fi favorabilă în luna Aprilie.

DIFUZAREA SKI-ULUI IN MASELE ŢARANEŞTI

Dorinţa mea cea mai mare este să reuşesc a face din rândurile tineretului dela ţară, skiori desăvârşiţi. Am încercat aceasta, acum câţiva ani, cu marele ajutor al A. S. Imperiale Arhiducesa Ileana, care — o skioră de mare clasă — m'a înţeles şi în tineretul ţărănesc din ţara Bârsei, am reuşit să deschid gustul la ţăranii din Bran, asupra acestui sport.

Azi în comunele Bran, Sohodol, etc. avem peste 500 de ţărani skiori şi o industrie ieftină pentru confecţionarea skiurilor.

Un început bun l-am făcut şi în Bucovina şi voi începe o vie propagandă şi în satele dn Caransebeş, unde în regiunea Muntelui Mic, am acelaş câmp prielnic unei desăvârşite difuzări.

ADUCEREA UNUI ANTRENOR AUSTRIAC

Vom aduce un antrenor austriac. Nu e mulţumitor să avem numai elemente bune pentru ski; trebuie să perfecţionăm aceste elemente şi nu putem să facem altfel decât să aducem pe cineva care să-i iniţieze în această perfecţionare.

Atunci vom avea într'adevăr skiori, cari oricând pot face faţă sportivilor din ţările occidentale şi nordice ale Europei.

«Paralel cu organizarea ski-ului în cluburile sportive civile, voi perfecţiona şi armata în întrebuinţarea cât mai mare a ski-ului.

M'am oprit asupra armei Vânătorilor de Munte.

Alcătuiesc acum reorganizarea acestui sport în cadrele ofiţerilor şi subofiţerilor din Vânătorii de Munte.

Voi aduce şi pentru armată un antrenor, pentru iniţierea cadrelor.

Când totul va fi pus la punct, atunci voi fi mulţumit că sportul ski-ului cu atâtea elemente valoroase în păturile tineretului român, va fi un mijloc eficace pentru civili şi militari, atât pentru recreerea fizicului cât şi ca mijloc rapid de transport, fie în timp de pace cât şi de războiu.

Am pentru acest proect al meu şi aprobarea celui mai mare sortiv şi skior al ţării noastre Majestatea Sa Regele Carol II-lea.

Sunt mulţumit că probele campionatelor de ski ale României s'au terminat cu succes; la Vatra Dornei ele au început în perfecta organizare a clubului Dorna; au urmat apoi săriturile pentru concursul combinat, dela Predeal, iar azi, la Bolnoc în ireproşabila organizare a clubului turistic B. T. E. din Braşov, ele se termină cu o deosebită satisfacţie, atât pentru mine cât şi pentru colaboratorii mei din federaţie, cărora trebuie să le mulţumesc pentru munca desfăşurată.

D. col. adjutant Emil Pălăngeanu, care m'a secundat de aproape, este un mare regizor al vieţii sportului acesta, pentru care noi ne dăm tot timpul liber.

Regret că, în urma unui accident suferit la ski, nu am putut participa la Vatra Dornei; altfel aşi fi fost prezent la toate probele campionatului...».

I. S.

Un mare concurs de pronosticuri

Premii pentru cetitorii noştri cei mai inspiraţi
Cine indică rezultatele matchurilor oficiale de Duminecă?

Duminecă reîncepe campionatul naţional de football, care pasionează astăzi sute de mii de cetăţeni de toate vârstele şi din toate straturile sociale.

Ca şi anul trecut, pentru a stimula, însă, interesul marilor masse, «Gazeta Sporturilor» continuă iniţiativa ei de a răsplăti zelul sportivilor, prin concursuri cu premii.

Pentru Duminecă, când este programată prima zi a returului, organizăm un concurs de pronosticuri.

Răspunsurile cele mai norocoase — pentrucă altfel nu le putem spune în actuala conjunctură a campionatului — vor fi premiate.

Un premiu de 1000 (una mie) lei în numerar, pentru pronosticurile cele mai exacte
Un premiu de 500 (cinci sute) lei, pentru răspunsurile imediat apropiate celor mai bune.

*

Iată, mai clar, mecanismul concursului.

Mai întâiu ce au de făcut cetitorii noştri.

1. Să completeze, cu perspicacitatea şi după inspiraţia lor (mai ales după inspiraţie...) următorul formular:

Venus-Juventus	(. . .)
F. C. Rapid—Crişana	(. . .)
Amefa—Un. Tricolor	(. . .)
Chinczul—Ripensia	(. . .)
Universitatea—Gloria	(. . .)
C. A. O. — Victoria	(. . .)

A se completa: rezultatul final şi rezultatul la pauză.

2. A decupa cele 4 cupoane cari apar, cu începere de astăzi şi până Joi inclusiv — fără de cari răspunsul nu e socotit valabil şi nu se contează la decernarea premiilor.

*

Răspunsurile vor fi depuse în urna specială dela redacţia «Gazetei Sporturilor» (Str. Anghel Saligny 2) de Joi până Sâmbătă ora 17. (5 după amiază). Urna va fi apoi sigilată. Răspunsurile vor fi triate Luni. Cel mai apropiat de realitate va fi premiat cu 1000 lei

Următorul răspuns, cu 500 lei. In cazul când vor fi mai multe răspunsuri egal de bune premiile se vor trage la sorţi.

*

Astăzi, apare al doilea cupon. Decupaţi-l:

CUPON No. 2

Marţi 23 Februarie

Concursul de pronosticuri Gazeta Sporturilor

*

Cetitorii din provincie pot trimite răspunsurile prin poştă, ele fiind apoi introduse în urnă de serviciul nostru special pentru concurs.

FOILETONUL „GAZETEI SPORTURILOR" 2)

8 IUNIE
MARE ROMAN SPORTIV
DE GEORGE FULGA

Dar jilţul putea să fie împins. Dela pat până la fereastră erau doar câţiva paşi. Iar dincolo de fereastră, viaţa pulsa în zumzet larg şi vesel. D. Vişoiu a deschis ochii mari. Cât mai mari, să poată cuprinde dintr'o dată tot întinsul acesta verde de iarbă, scăldat de lumina unui senin fără nici-o pată.

A zâmbit, cu desnădejdea învinsă. Nu putea să meargă. Era aceiaş ciosvârtă de carne, tăiată dela brâu şi moartă pentru viaţă şi bucurii. Dar viaţa are şi bucurii reduse.

Nu mai putea să trăiască. Era un mort, cu inima în funcţiune. Dar ochii îi sticleau sub pleoapele închise de lumina care îi inunda prea năvalnic... Prea iute...

D. Vişoiu şi-a refăcut, astfel, increderea. A prins să zâmbească. Şi uneori, a scoborît în josul străzii, prin lume, purtat în jilţ de Radu sau de Emil, sau de amândoi copiii odată.

N'a râs niciodată. O dată cu picioarele, i se amputase în războiu şi bucuria râsului. Treptat, însă, d. Vişoiu a început să se împace cu viaţa.

Avea doi copii. Cu pensia de căpitan, îşi rezolva nevoile existenţii. Copiii îi furnizau satisfacţii multiple. Erau cuminţi. Invăţau bine. Il iubeau.

Ore 'ntregi îi rămâneau în jur, pentru a-l ţine de vorbă sau a-l purta — pe braţe — din pat în jilţul care zăbovea din ce în ce mai mult lângă fereastra grădinii cu iarbă şi cu soare.

In afară de copii, de d-na Vişoiu sau de Anica servitoarea, nimeni nu avea voe să-i calce pragul. De un an nu mai văzuse pe nimeni altcineva în celula aceasta a vieţii sale de om beteag. Trăia ca într'un lazaret.

Şi-acum, deodată, un comisar s'anunţă şi vrea să rupă tradiţia aceasta de izolare şi respect.

— Un comisar?...

D. Vişoiu îşi parcurse zadarnic potecile gândurilor.

— Un comisar?..

Oricât ar vrea, nu poate să destrame tâlcul acestei vizite care-l surprinde.

Inţepenită în uşe, Anica aşteaptă hotărîrea:

— Să-l poftesc, conaşule?...

D. Vişoiu nu se mai poate opune:

— Da, da, să intre...

In cadrul uşii, silueta servitoarei a fost înlocuită de profilul gav al d-lui comisar Morţun: ochi negri, nas aquilin, un început — profesional — de burtă şi-o servietă de avocat în exerciţiul funcţiunii.

D. comisar face vizual ancheta camerii. Nu consemnează nicăeri rezultatul, fiindcă este comisar-şef. Se simte totuşi obligat să verifice şi identitatea «individului din încăpere».

— D. căpitan Vişoiu?..

D. Vişoiu i-a confirmat «presupunerea» cu un legănat vertical al capului.

— Sunt comisarul-şef Morţun.

— Ce doriţi?...

— Am venit să vă anunţ că...

In ultimul moment, însă, d. comisar-şef şi-a amintit că trebue să fie prudent. Şi-a făcut un nou plan de acţiune, şi-a îngânat cu menajamente speciale:

— Aveţi un fiu, Emil?...

— Desigur...

— Fiul dv...

In ochii d-lui Vişoiu, nelinişten se zbate în clipiri dese.

— Ce e cu fiul meu?..

— Fiul dv. s'a...

O pauză de o secundă.

Secunda în care pulsul se zbate sub violenţa sângelui şi se calmează apoi, ca o câmpie după un viscol care-a lăsat în urmă senin de iarnă rece şi pustie...

— Fiul dv. s'a... sinucis...

Pe umerii jilţului, d. Vişoiu şi-a crispat mâinile voind să zgârie pluşul. Gâfâe rar, cu ochii mari şi uscaţi, fără lumină şi fără viaţă. Nu mai vede nimic... Nu mai simte nimic... Aproape nu mai aude raportul comisarului, care vorbeşte încet şi nazal:

— Astăzi după amiază a fost găsit la O. N. E. F...

D. Vişoiu e alb. Golit de sânge şi de putere.

— ...spânzurat de bara de sus a porţii...

In toată casa, nu răsună decât raportul acesta sinistru. Prin ferestre, soarele îşi joacă razele în dantelă de lumină străvezie.

— ... S'a găsit doar un bilet...

D. Vişoiu nu mai aude nimic. Se uită prin fereastră. Cu ochii înţepeniţi, fixează în grădină un nuc cu crengile încărcate de roadă. Dar nu vede nimic. E ca un mort deplin după o viaţă în care un an, a stat pe jumătate mort în jilţul acesta cu rotiţe şi cu amintiri.

— ...cu următoarele cuvinte: trebuie să mor. Aveţi vre-o bănuială?...

(Va urma)